

navn imidlertid ikke er angivet i henhold til anvendelsen af artikel 5, stk. 3, litra e), i direktiv 2001/29, skal forpligtelsen anses for opfyldt, hvis alene kilden er angivet.

(¹) EUT C 148 af 5.6.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. december 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA mod Administración General del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-157/10) (¹)

(Frie kapitalbevægelser — selskabsskat — dobbeltbeskatningsoverenskomst — forbud mod at fradrage skyldig skat, der ikke er betalt i andre medlemsstater)

(2012/C 32/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Sagsøgt: Administración General del Estado administra

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 63 TEUF og 65 TEUF — selskabsskat — national lovgivning og dobbeltbeskatningsoverenskomst, der forbyder fradrag af skat, der skal betales, men ikke er opkrævet, i andre medlemsstater af indkomster, der er oppebåret på deres områder

Konklusion

EØF-traktatens artikel 67 og artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 88/361/EØF af 24. juni 1988 om gennemførelse af traktatens artikel 67 (denne artikel blev ophævet ved Amsterdamtraktaten) er ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som inden for rammerne af selskabsskatten og i bestemmelserne om undgåelse af dobbeltbeskatning forbyder fradrag af skat, der skal betales i andre EU-medlemsstater af indkomster, der er oppebåret på deres område og underlagt den nævnte beskatning, når den pågældende skat til trods for skattepligten ikke betales på grund af skattefritagelse, skattelettelse eller andre skattefordele, hvis denne

lovgivning ikke udgør forskelsbehandling, sammenlignet med den behandling, der gives renter oppebåret i denne medlemsstat, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre.

(¹) EUT C 179 af 3.7.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. december 2011 — Residex Capital IV CV mod Gemeente Rotterdam (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-275/10) (¹)

(Artikel 88, stk. 3, EF — statsstøtte — støtte ydet i form af en garanti til en långiver, således at denne kan tildele en låntager et lån — tilsidesættelse af procedureregler — tilbagefølgingsforpligtelse — ugyldighed — de nationale domstoles kompetence)

(2012/C 32/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Residex Capital IV CV

Sagsøgt: Gemeente Rotterdam

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — statsstøtte — fortolkning af artikel 108, stk. 3, TEUF — støtte ydet i form af en garanti til en långiver, således at denne kan tildele en låntager et lån — tilsidesættelse af procedureregler — de nationale retters kompetence

Konklusion

Artikel 88, stk. 3, sidste punktum, EF skal fortolkes således, at de nationale domstole er kompetente til at annullere en garanti i en situation som i hovedsagen, hvor den ulovlige støtteforanstaltning er gennemført ved en garanti, stillet af en offentlig myndighed for at dække et lån, som et finansieringsselskab har tildelt en virksomhed, som ikke ville have kunnet opnå en sådan finansiering på normale markedsvilkår. De nævnte domstole er ved udøvelsen af denne kompetence forpligtet til at sikre, at støtten tilbagesøges, og kan med henblik herpå annullere garantien, særligt hvis denne annullation, når der ikke findes mindre indgribende processuelle skridt, kan føre til eller lette genopretningen af den oprindelige konkurrencemæssige situation, inden denne garanti blev stillet.

(¹) EUT C 246 af 11.9.2010.